

הכנה רבה!

בי"ב תמוז שנה זו מתחילה שנת המאה מיום ההולדת של בעל המאסר והגאולה, שהרי בעל המאסר והגאולה נולד בי"ב תמוז שנת תר"ם, ואם כן, בי"ב תמוז שנת תש"מ ימלאו מאה השנים ובי"ב תמוז שנת תשל"ט מתחילה שנת המאה.

...צריך להתווסף בכל הפעולות הקשורות בי"ב תמוז, ביתר שאת וביתר עז.

ומאחר שכל עניין צריך להיות באופן מסודר, זקוקים לשם כך לעניין של הכנה, וכאשר העניין הוא עניין גדול, צריכה גם ההכנה להיות באופן גדול

- הכנה רבה ("הכנה רבה"). ומכך מובן שאי אפשר לחכות עד י"ב תמוז, אלא צריכים להתחיל להתכונן לזה באופן המתאים, כדי שבימים י"ב תמוז עצמם יהיו כל העניינים בתכלית השלימות.

...ולכן צריכה להיות ההכנה המתאימה לעבודה די"ב תמוז של שנת תשל"ט, באופן שהעבודה בשנת המאה תהי' בתכלית השלימות, כך שכאשר יגיעו לי"ב תמוז של שנת תש"מ, יוכלו לומר: "ראו את הפעולות שנפעלו בתכלית השלימות, כיאות ומתאים לשנת המאה".

מוצש"ק שלח תשל"ט

באמצע חלוקת הדולרים, כשעבר ר' יוסף הלוי שי' ויינברג, אמר לו כ"ק אד"ש: אני אדבר כמה מילים אחר תפילת מעריב, ותמסור דברים אלו היכן שאתה נוסע. השמועה התפשטה מיד והתפרסמה בכל רחבי השכונה, וכן בעולם כולו ע"י משרד השידורים 'WLCC' שדאג להודיע על כך מבעוד מועד.

יומן מבית חיינו מימי כ"ה שבט - א' אדר א' ה'תשנ"ב - כקביעות שנה זו

בשעה 5:50 נכנס כ"ק אד"ש לקבלת שבת' ועודד את השירה.

'לכה דודי' ניגנו במנגינת 'יחי אדמו"ר" ובסיומו בניגון 'ויהי בימי אחשורוש', כשכ"ק אד"ש מעודד שוב ושוב במהירות ובשמחה רבה.

שבת קודש פרשת משפטים, ז"ך שבט מברכים החודש אדר ראשון

כ"ק אד"ש נכנס לאמירת התהלים בשעה 8:45 (כשהוא צועד במהירות גבוהה מהרגיל...), עודד את השירה בשמחה רבה. כ"ק אד"ש עמד במשך כל זמן אמירת התהלים, כשסיים הש"ץ יצא את הזאל והוא עומד בפרק קל"א.

לתפילת שחרית נכנס ב-10:35 כשהוא מעודד את השירה "עס קומט שוין די גאולה", ב'שיבנה' ניגן הש"ץ וכ"ק אד"ש עודד בחזוק.

ב'האדרת והאמונה' ניגנו במנגינת המארש הצרפתי ובסיומו עודד כ"ק אד"ש בחזוקה כמה פעמים.

ב'ממקומך' החל הש"ץ את הניגון ד'לכתחילה אריבער' ובתנועה הידועה הורה כ"ק אד"ש לנגנה תשע פעמים.

בקריה"ת נעמד בשישי עד סיום הקריאה.

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות ב-1:40. לאחר שהתיישב, בירך על היין וענה 'לחיים' לקהל. נתן פרוסת עוגה לילד שארף שי'.

ניגנו "עס קומט שוין די גאולה", לפתע החל כ"ק אד"ש לעודד השירה בידו השמאלית במהירות רבה. גם אחר כך המשיך לעודד מדי פעם בתנועות חזקות לעבר הקהל, ובמיוחד לעבר ר' זושא שי' רבקיץ שישב על בימת ההתוועדות, וכן עודד לעברו כמה פעמים במשך ההתוועדות.

המשך בעמ' הבא <<<

יום חמישי, כ"ה שבט

לפני נסיעת כ"ק אד"ש למקוה ב-1:40, חילק מטבעות לצדקה לאנשים, נשים וטף, כמו"כ לפני נסיעתו לאהל ב-3:40 חילק מטבעות וסימן לכמה שעמדו מרחוק לבוא ולקבל.

חזר מהאהל ב-6:45, לאחר כמה דקות נכנס לתפילות מנחה ומעריב. בסיום תפילת מעריב הביט לעבר הסטנדנדר - יש שיחה!

בשיחה, שארכה כעשר דקות ונאמרה בעינים עצומות, התייחס כ"ק אד"ש להחלטה על פירוק הנשק באמרו שזהו סימן על ימות המשיח - וכתתו חרבותם לאתים גו"י! קישר לפרשיות משפטים ותרומוה. בסיום השיחה הזכיר ע"ד הר"ת ד"מי"ד" ר"ממ"ש.

אח"כ ירד כ"ק אד"ש וחילק שלושה שטרות של דולר לכאו"א.

כשניגנו באמצע החלוקה את הניגון "שובה ה" הניף בידו בעוז ועודד את השירה. בעת החלוקה לנשים, ובפרט לילדים, חיך מאוד והיה בפנים מאירות.

בסיום החלוקה הכניס לסידורו שלושה דולרים ויצא כשמעודד לכל עבר.

יום שישי, כ"ו שבט

בצאת כ"ק אד"ש מהזאל אחרי תפילת שחרית, מסר לו ר' זושא שי' רבקיץ, שהגיע מאה"ק, מעטפה. כ"ק אד"ש נטל את המעטפה ובירכו "האָבן אַסאַך פּרנסה".

לפני תפילת מנחה נתן כ"ק אד"ש את הסידור לחתן, וטרם כניסתו למעליית בירך "זאָל זיין בנין עדי עד און מזל טוב". בצאתו מגעה"ת חילק מטבעות לצדקה לכל הילדים שנכחו שם. כן שאל שני ילדים אם הם "נאָך בר מצוה". גם בביהמ"ד למטה המשיך לחלק מטבעות לצדקה לכל הילדים, כן שלשל מטבע בקופת הצדקה של ביהכנ"ס.

תורת אברהם

שיחות, אגרות ויומנים בענינא דיומא

גליון קצב (ה)

יו"ל לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' משפטים-שקלים ה'תשפ"ג - שנת הקהל

מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

יוצא לאור ע"י

'מטה הקהל'

שע"י

והתלמידים השלוחים ליישובות תומכיי תמימים ליובאוויטש באה"ק

מעמנו וראו

ש"פ משפטים תשל"ב

לכבוש את העולם שיך ביותר לצעירים

ויש להוסיף שעניין זה נוגע במיוחד לצעירים: העניין ד"יוצא צבא" – שיך יותר לצעירים שהם בעלי כח, וכמובן שאינו דומה מי שהוא "בן עשרים שנה ומעלה" – שאז יש ריבוי כח, כמארו"ל "בן עשרים לרדוף ושקטור עם ענין הכח, בן שלושים לפח" – לגבי מי שמתקרב לבן ששים, שאז נעשה חילוק באין ערוך לכח לגבי דיני ערכין, ואין להשוות את כחו לכחו של בן עשרים.

ומזה מובן בנוגע להאמור לעיל שכל אחד מישראל ראוי להיות "יוצא צבא בישראל" ולכבוש את העולם, שענין זה שיך ביותר לצעירים, ועליהם מוטלת האחריות בנוגע לכיבוש העולם כו'.

ועד"ז בנוגע לאלו שעמם צריכים לפעול – שעיקר ההשתדלות המאמץ והיגיעה צ"ל בנוגע לפעולה עם הצעירים, ולא כטעות העולם שיותר קל לפעול על מבוגרים, אלא אדרבה: עם צעירים יכולים לפעול הרבה יותר, כדברי הגמרא "אשרי מי שעושה תשובה כשהוא איש" (כשהוא בחור בכוח), כך, שאינו דומה קירובו של צעיר לתומ"צ לקירובו של מבוגר כו'.

ואשרי הלקם של אלו המתעסקים עם הוולת ובפרט עם הצעירים לקרבם כו', ובודאי יצליחו בה, ויזכו לראות פירות ופירי פירות כו'.

השיחה הראשונה פתח כ"ק אד"ש בביטויים מיוחדים על האירועים האחרונים, שנציגי כמה ארצות התאספו לחוקק חוקים והחלטות בענין מניעת מלחמות שבזה נראית בגלוי ההתקרבות לימות המשיח שאז "לא ישא גוי אל גוי חרב". אך, זה מעורר את השאלה "הייתכן שלמרות זאת עדיין לא באה הגאולה בפועל?! וסיים בברכה בקשר לגאולה.

לאחר שיחה זו ניגנו 'האדרת והאמונה' בניגון המארש הצרפתי וכ"ק אד"ש עודד בחוזה רב.

בשיחה השניה אמר כ"ק אד"ש כי אחת ההצעות לקירוב הגאולה היא להרבות בצדקה, כדברי הגמרא ב'בבא בתרא', וזה קשור ל'מלוא-מלכה' המתקיימת בקשר לקרן גמ"ח, ולכן, יעלה "מיט א לבוש מיוחד" [שטריימל], ויזמין את הקהל, ו"שמעון וראובן סלקין" בגאולה [יצוין שמנהל הגמ"ח הוא ר' שמעון גולדמן, והיה יותר מרמז בהזכרת שמו].

לאחר סיום השיחה עלה הרה"ח ר' שמעון שי' גולדמן, מנהל 'קרן גמ"ח שומרי שבת', לעבר בימת כ"ק אד"ש כשבירדו כוס. כ"ק אד"ש מזג מבקבוקון קטן לגביעו ומגביעו מזג שלושה פעמים לכוסו של הרב גולדמן. אחר כך נתן לו פרוסת עוגה.

הנ"ל אמר 'לחיים' והזמין את כל הקהל להשתתף במסיבת 'מלוא-מלכה' השנתית של הגמ"ח שתתקיים בביהכ"נס 'בית מנחם נחום' 440 קראון סט.

אחר כך סיפר סיפור כדרכו מדי שנה. במשך הזמן שסיפר את הסיפור כשכל הקהל מקשיב, ענה כ"ק אד"ש 'לחיים' לקהל תוך כדי שהוא מקשיב לסיפור.

לאחר סיום השיחה עלה החל כ"ק אד"ש לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלווי"צ ז"ל, ועודד את השירה בחוזה.

אח"כ פתח בשיחה השלישית בה הזכיר שוב בקשר למעלת הצדקה וכן על מעלת 'אהבת ישראל', אשר בהיבטל סיבת הגלות בטל גם המסובב ובאה הגאולה.

אח"כ ניגנו "שוכה ה" ועודד בעיקר בתנועה שבסוף השיר. החסיד ר' אליעזר שי' ננס מירושלים ניגש אל כ"ק אד"ש וביקש ברכה, כ"ק אד"ש בירכו.

השיחה הרביעית היתה בקשר להשתתפות בפועל במלוא-מלכה, ולהוסיף בתרומה לעניני הגמ"ח.

אח"כ ניגנו "ויהי בימי אחשוורוש", ועודד את השירה בחוזה. הורה למשב"ק ר' שלום בער שי' גאנזבורג לומר 'לחיים'.

השיחה החמישית היתה קצרה מאוד ובה הזכיר על חלוקת המשקה, וסיים שיה"ר שנצא ידי-חובה כבר בהחלטות ומיד באה הגאולה.

בכלל יש לציין שרוב השיחות היו קצרות וארכו כ"א כעשר דקות.

אח"כ עלו לוקחי הבקבוקים - 13 במספר. הפעם היה סדר חלוקת המשקה שונה במקצת מהרגיל: תחילה מזג כ"ק אד"ש מכל הבקבוקים לכוסו, ואחר מזג היישר מכוסו לבקבוקי הלוקחים (ולא מהבקבוקון כרגיל).

בסיום החלוקה החל כ"ק אד"ש לנגן את ניגון ההקפות לאביו רלווי"צ ז"ל בתנועה הידועה סימן לחזור עשר פעמים כשהוא מעודד בידי בתנועות גדולות וחזקות.

בסיום הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה ב-15:3 לערך.

בצאתו מבהמ"ד עודד לעבר הקהל, כשהבחין בד"ר פלדמן שי' הסתובב לעברו ואמר לו 'גוט שבת'.

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אד"ש ב-6:50 לערך לזאל הקטן, וביציאתו בירך נוסעים.

יום ראשון, כ"ח שבט

לתפילת מנחה בגעה"ת יצא כ"ק אד"ש ב-1:40, נתן את הסיפור לחתן ובירכו כרגיל ונתן לו צדקה. במקום נכח חתן נוסף שעתידי היה לקבל את הסיפור לאחריו. כ"ק אד"ש בירכו ג"כ ונתן לו ולמשפחתו ב' מטבעות לצדקה.

לחלוקת הדולרים יצא כ"ק אד"ש בשעה 2:20 החלוקה נמשכה כארבע שעות רצופות, הסתיימה ב-6:30 לערך.

באמצע חלוקת הדולרים, כשעבר ר' יוסף הלוי שי' ויינברג ואמר לכ"ק אד"ש שהוא נוסע הערב למדינה מסוימת, אמר לו כ"ק אד"ש (התוכן): אני אדבר כמה מילים אחר תפילת מעריב, ותמסור את דברים אלו שם.

מובן, שהשמועה התפשטה מיד והתפרסמה בכל רחבי השכונה, וכן בעולם כולו ע"י משרד השידורים 'WLCC' שדאג להודיע על כך מבעוד מועד.

קהל גדול התאסף והגיע לביהמ"ד 770 כדי להיות נוכח בעת אמירת השיחה המיוחדת עליה הודיע כ"ק אד"ש מראש, שלא כרגיל.

המשך בעמ' 4 <<<

ראיתי את ההתאפקות וההתאמצות שלא לבכות, אבל גדל מאוד הפנימיות על כל מעצורי הנפש איך מעיזים לפני כבוד קדשו לבוא ואצלו אשר כל רגע בחשבון!?

בש"פ משפטים תשי"ב, אמר כ"ק אדמו"ר את המאמר המפורסם ד"ה לא תהי' משכלה, במהלכו תבע בכיית עצומות: "ואם מיר אהבה, וואס מיר ראה, כיצד ניתן לחשוב על השגת דרגות נעלות בשעה שבכל רגע צריכים לבצע את שליחותו של הקב"ה?...". לקמן חלק ממכתבו של הרה"ח המפורסם המשכיל ר' משה גוראריה, ששהה בבית חיינו באותה שבת, ושולח את תיאור המעמד המופלא לידידיו שבאה"ק:

...בש"ק הי' התועדות. הי' מאמר ע"פ לא תהי' משכלה ועקרה כו' את מספר ימיך אמלא, והרבה דברי עבודה. הבכיית העצומות של כ"ק ממש קורעים הלב אף לב האבן, השתדל להתאפק בכל כחו ולא יכול והדמעות נגרו על השולחן. וכל דבר יצא מתוך פנימי עומק הנשמה. לא הבנתי אף פעם מה זה הזות הנפש ומרורות של עומק פנימי הנפש. אין להעלות על הכתב ואין בכחי לתאר את מה שראיתי והרגשתי. דיבר איך שצריכים ליקר כל רגע מה הי' יכולים לעשות ומה עושים והשי" ימלא הימים כו'.

האמת אגיד לכם שאיני יודע לכתוב מה שמעתי כי כ"כ הי' הבכיית העצומות שלו מתוך תוכיות לב ונשמה וכ"כ היינו בהתפעלות און צו רירט עד שאיני יודע בדיוק המילים, אבל הכוונה ברורה לי: שכל רגע ושעה ויום יקר ויהי דו"ח והאחריות והחוב והזכות. והעיקר הוא מה שלא נמסר בדיבור. עמתי על ידו ממש וראיתי את ההתאפקות וההתאמצות שלא לגלות הצער והמרירות ושלא לבכות כ"כ, אבל גדל מאד הפנמי' על כל המעצורי הנפש. אחרי המאמר כמה רגעים לא הי' יכול הי' להרגע וניגב הדמעות. עבר במחשבתי איך מעיזים לפני כבוד קדשו לבוא . . ואצלו אשר כל רגע בחשבון, באים בסכרות ובהבטחות שפעם יעשו ומתרצים העבר וכה"ג. התבישתי לבין עצמי ממש.

ואתם תדעו לכם שהנכם מחויבים לעשות ככל המוטל ואם באמת נעשה יעזרנו השי" שנצליח בע"ה . . וכולנו יחד נעבוד להכונה האלקית אשר למענה הננו חיים וקיימים. אתם שהייתם כאן יודעים כמה האנ"ש שי' מסורים ונתונים. בטלים ממש ועושים רצונו וזה יסוד ההצלחה: הביטול אל כ"ק והאחדות הגדולה . . וכאשר נעבוד באמת ונצליח בע"ה הי' הכל לזכות ולחסד ולרחמים.

הדו"ש ומחכה לתשובתכם המהירה על כל פרט, משה גורארי'

כל אחד מישראל ראוי להיות "יוצא צבא בישראל" בכחו של משה רבינו

ויש להוסיף בהלימוד מעניין מחצית השקל:

אמרו רז"ל שהקב"ה הראה למשה רבינו מטבע של אש.

והרי יש שני ענינים ב"אש" - ששורף ומכלה את כל הענינים הבלתי רצויים, וביחד עם זה, מצרף האש את הזהב, היינו, שמצרף את הענינים הרצויים.

ומזה נמשך גם הכח לפעול בעולם - לשרוף ולכלות את הקליפות כו', ועד - לפעול בעולם הענין ד"כבשוה".

זאת ועוד:

הענין ד"מחצית השקל" מורה שיהודי מצד עצמו הוא רק מחצה, חצי דבר, וגם הקב"ה כביכול הוא רק מחצה, וכפי שמצינו במדרשי חז"ל "שבני נקראים תמת" - "תאומתי", והיינו, שבני יחד עם הקב"ה הם דבר אחד.

וזהו כללות ההוראה והעידוד בעבודה שלוקחים מפרשת שקלים על כל הזמנים . . שכל אחד מישראל ידע שהוא ראוי להיות "יוצא צבא בישראל", ולכבוש את העולם.

וענין זה נעשה בכחו של משה רבינו - עליו נאמר "כי תשא" (לשון יחיד), ולכן הרי זה שייך לכל אחד שהוא מצאן מרעיתו של משה, ויש בו ניצוץ משה, ובכח זה יכול לעבור את ה"מדבר", ולכבוש את העולם כו'.

ובזה נכללת גם הפעולה בעולם לבטל המעמד ומצב של הגלות, ולפעול בקרוב ממש ביאת משיח צדקנו - שגם ענין זה קשור עם "כי תשא", שקאי על משה רבינו, "גואל ראשון", וכן על משיח, "גואל אחרון", שאז יהי' המנין האחרון, כמ"ש "עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה, ואז תרומם קרן ישראל".

ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר, תשל"ב

מעמנו וראו

ש"פ משפטים תשי"ז

כל מציאות הזמן היא תורה

יושבי אוהל - עבודתם היא בלימוד התורה, שהוא באופן של "יהוד גמור ברצון העליון ולא מרכבה לבד", דהיינו שהזמן והתורה הם דבר אחד, ולכן, אם ישנו משך זמן שבו אינו לומד - הרי זמן זה אינו במציאות כלל.

ואם הדברים אמורים ביושבי אוהל בכלל, דהיינו גם אלו שהיו להם בעבר שייכות לעניני העולם (ובמילא גם עתה רישומו ניכר), אלא שעתה נדבה לבם לעסוק בלימוד התורה, ואעפ"כ אמורים להם שמכיון שעתה אין עסק במשא ומתן נכולל גם "משא ומתן" המבואר ברא"ח דרושי פרשת וישב, דהיינו שלוקחים כסף וזהב ועושים מהם האבה ויראה), הרי כל מציאות הזמן שלהם אינה אלא תורה - הרי מכ"ש בנוגע לאלו שמעולם לא היתה להם שייכות לעניני העולם, דהיינו תלמידי הישיבה, שאצלם בודאי כן הוא.

ובפרטיות יותר: אם כן הוא בנוגע לתלמידי ישיבה סתם, אפילו תלמידי הישיבות שבהם לומדים רק גליא דתורה, שענינה בירורים, והיא קשורה עם עניני העולם, וגם היחוד שבה אינו בגלוי כל-כך, ואעפ"כ אמורים שכל מציאות הזמן שלהם היא תורה - הרי מכ"ש בנוגע לתלמידי הישיבות שבהם לומדים גם חסידות (וגם בשעה שלומד נגלה דתורה, צ"ל ניכר עליו שזהו בחור השייך ללימוד החסידות), שבפנימיות התורה היחוד הוא בגלוי, הרי ודאי שכן הוא, שכל מציאות הזמן שלהם אינה אלא תורה.

>>> המשך מעמנו 2

ב-6:35 ירד כ"ק אד"ש לזאל הגדול למטה לתפילת מעריב (שלא כנהוג שתפילות מעריב של יום ראשון מתקיימות בזאל הקטן למעלה - כנראה מחמת העובדה שתיאמר שיחה).

בסיום התפילה, באמצע אמירת קדיש דרבנן, ניגש לסטענדער המיועד לאמירת השיחות, לאחר הכרזת הגבאי החל באמירת השיחה שארכה כרבע שעה.

בתחילה פתח באומרו שנתחיל בשקלא וטריא בענין הלכתא, וכאן דן בנושא של קידוש החודש ועיבור השנה במקרה שמישיח יבוא באמצע חודש אשר ראשון - האם תשתנה הקביעות בעקבות ראיית הלבנה או לא, ודן בזה בכמה היבטים.

בין הדברים הזכיר שבאים מכ"ה בחודש - "כה תברכו", וכ"ו בחודש - בגימ' שם הוי'. בהמשך הורה לפרסם ענינים אלו.

לאחר השיחה חילק שטרות לצדקה - דולר ובירך שתהי' עשירות מופלגה.

בסיום החלוקה הניח כ"ק אד"ש שלושה דולרים בסידורו. בדרכו לצאת הגיע א' שלא קיבל. כ"ק אד"ש הוציא דולר א' מסידורו ונתן לו.

בהמשך הדרך שאל כמה ילדים אם קיבלו, הוציא את שני הדולרים הנותרים מסידורו ונתן לאלו שלא קיבלו.

בצאתו בירך נוסעים, לא' שהניף את ידו לשלום, הניף כ"ק אד"ש בחזרה. גם למעלה בירך קבוצה גדולה של נוסעות בברכה הרגילה.

יום שני, כ"ט שבט

אמירת התהלים לאחר תפילת שחרית ארכה זמן רב מהרגיל. בצאתו בירך נוסעים בנוסח שונה מעט מהרגיל: "פאָרט געזונטערהייט, עס וועט זיין בשו"ט, הצלחה רבה".

למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-1:15.

לאהל נסע ב-2:25, ביציאתו למכונית חילק מטבעות לצדקה לעומדים שם.

חזר מהאהל ב-5:45, לאחר כמה דקות יצא לתפילות מנחה ומעריב.

בסיום התפילה עודד את השירה בידו הק', ובירך נוסעים שעמדו למעלה.

יום שלישי, אדר"ח אדר א'

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש כשבידו התהלים, גם לעליה לתורה ניגש כשבידו התהלים, לאחר הגלילה סימן לסובב את הס"ת.

לאחר תפילת שחרית עלה כ"ק אד"ש לחדרו לערך לרבע שעה.

בחזרו לביהמ"ד לתפילת מוסף עודד כ"ק אד"ש את השירה.

ב"שים שלום" ניגנו בניגון הרגיל, כ"ק אד"ש עודד בחוזקה ואף סימן לחזור על הניגון ג"פ! תנועות העידוד התחזקו לקראת הסיום יותר ויותר.

לפני תפילת מנחה נתן כ"ק אד"ש סידור לחתן בגעה"ת ונתן לו מטבעות לצדקה, אח"כ המשיך לחלק לילדים ע"י המעלית. כשנכנס לביהמ"ד, שלש כ"ק אד"ש מטבע לקופה הסמוכה לדלת בה נכנס. כן חילק מטבעות לילדים שעמדו בדרכו.

בצאתו מהתפילה בירך כ"ק אד"ש נוסעים, למעלה עמדה משפחת וועכטער, הנוסעים היום, כ"ק אד"ש אמר להם נוסף על הנוסח הרגיל "חסיד'ישע נחת".

לתפילת ערבית ירד כ"ק אד"ש בשעה 6:45. לפני כניסתו לביהמ"ד נתן א' פתק לכ"ק אד"ש וכ"ק אד"ש הכניס את הפתק לסידורו, בסיום התפילה פתח כ"ק אד"ש את הסידור במקום שבו הפתק והבליט הפתק מעט החוצה.

בסיום השיחה פנה כ"ק אד"ש לעבר המיקרופון, לאות שיחה. השיחה ארכה כ-10 דקות, בסיומה ירד כ"ק אד"ש למקום חלוקת הדולרים, לפני החלוקה - דולר א' לכאן"א - אמר מילים נוספות.

בסיום הכניס כ"ק אד"ש שני שטרות לסידורו. ויצא כשהוא מעודד את השירה. בצאתו בירך נוסעים (גם למעלה).

יום רביעי, בדר"ח אדר א'

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש ב-10:15 לערך.

ב'הלל' ניגנו בכמה קטעים ועודד, במיוחד עודד ב"הללו את ה'".

בכניסתו לתפילת מנחה חילק צדקה לילדים שהיו בידי הוריהם.

אחר התפילה, בדרך צאתו מביהמ"ד, אחר התפילה, עמד הרב יעקב שי' הכהן כץ משיקאנו והחל לברך את כ"ק אד"ש. כ"ק אד"ש עצר, חיך לעברו חיך רחב מאוד, וכשהנ"ל סיים לומר את 'ברכת כהנים' אמר כ"ק אד"ש "ואני אברכם" כשהוא מניף בידו.

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אד"ש במועד הרגיל, בסיומה פנה לעבר הסטענדער המיועד לאמירת שיחה.

במשך אמירת השיחה שארכה כעשר דקות, דיבר כ"ק אד"ש על כך שחודש אדר מסייע להפיכת כל הענינים הבלתי רצויים לטוב.

כן התייחס כ"ק אד"ש לציווי על בניית המקדש שמקורו בפרשתנו, והוסיף, שבזה נכלל גם בית חונוי שבמצרים שהוא מעין התחלה לביהמ"ק השלישי.

לאחר השיחה החל בחלוקת הדולרים, דולר לכל אחד, כשהוא מחייך לעבר רבים מהעוברים. בסיום החלוקה הניח כ"ק אד"ש שטר א' בסידורו, בצאתו בירך נוסעים שעמדו בדרכו.